

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 34Csp/294/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117225746
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Oros Nemešová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2021:7117225746.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Lýdiou Oros Nemešovou v právnom spore žalobkyne: B., nar. XX.X.XXXX, bytom K., proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o. so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Žalobu o určenie, že zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere pod č. XXXXXXXXXXXX. zo dňa 14.8.2013 je neplatná, z a m i e t a.

II. Určuje, že zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere pod č. XXXXXXXXXXXX. zo dňa 14.8.2013 je bezúročná a bez poplatkov.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1.419,- Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.419,- Eur odo dňa 23.1.2018 do zaplataenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania žalobu z a m i e t a.

V. Žalobkyni p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobkyne žalobou doručenu súdu dňa 14.12.2017, doplnenu dňa 3.9.2018, žiadal súd, aby určil, že zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere pod č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.8.2013 je neplatná. Zároveň žiadal súd, aby zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť mu sumu 1.419,- Eur s 5,50 % úrokom z omeškania odo dňa doručenia žaloby žalovanému a to až do zaplataenia a zaviazal žalovaného k náhrade trov konania. Prípadne žiadal, aby súd alternatívne vydal rozsudok, ktorým určí, že zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere pod č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.8.2013 je bezúroková a bezpoplatková a zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 1.419,- Eur s 5,50% úrokom z omeškania odo dňa doručenia žaloby žalovanému do zaplataenia a trovy konania.

2. V žalobe právny predchodca uviedol, že so žalovaným uzatvoril dňa 14.8.2013 zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX., na základe ktorej mu bola vyplatená suma 1.600,- Eur. Splatnosť úveru bola dohodnutá na 60 mesačných splátok vo výške 60,38 Eur. Zároveň bola dohodnutá ročná úroková sadzba 34,10 % s RPMN od 39,6 % do 41,7%. Celková čiastka, ktorú bol podľa zmluvy povinný zaplatiť bola 3.376,20 Eur. Úverová zmluva odporuje zákonu a zároveň zakladá rozpor s dobrými mravmi. Žalovaný pri uzatvorení predmetnej úverovej zmluvy zneužil jeho tieseň a

nepriaznivú finančnú situáciu. V úverovej zmluve je uvedený jeho mesačný príjem 264,40 Eur, z čoho je zrejmé, že jeho finančná situácia ho priviedla k potrebe požičať si peňažné prostriedky. V úverových podmienkach žalovaný žiadal od neho vrátenie istiny spolu s poplatkami, ktoré prevyšovali samotnú istinu. Žalovaný v zmluve č. XXXXXXXXXXXX porušil ust. § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona, keď v zmluve absentujú povinné náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f), j), a k). Navyše žalovaný v zmluve nesprávne uviedol ročnú percentuálnu mieru nákladov v môj neprospech. Napadnutá zmluva stanovuje len počet splátok, v ktorých by malo dôjsť k zaplateniu celej dlžnej sumy vrátane jej príslušenstva. Neobsahuje konkrétny dátum splatnosti úveru. Údaj o ročnej percentuálnej miere je v zmluve uvedený len hodnotou v rozmedzí od 39,60% do 41,7%. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona má zmluva obsahovať výšku, počet a termíny splátok, istiny úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho zaplatenia. Splátkový kalendár vystavený žalovaným, však obsahoval iba číslo platby, typ platby, výšku splátky, dátum splatnosti, poznámku o úhrade a dátum úhrady. Žalovaný však v tomto rozpise vôbec neuvádza, aká časť splátky bude použitá na zaplatenie istiny a aká časť bude pripísaná ako úhrada úrokov a poplatkov a podobne. Vzhľadom na uvedené skutočnosti týkajúce sa neplatnosti uzavretej zmluvy, požaduje od žalovaného aj vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný mu poskytol úver vo výške 1.600,- Eur. Za obdobie od uzatvorenia zmluvy, t.j. odo dňa 14.8.2013 do 9.11.2017 (dátum zrušenia trvalého príkazu), zaplatil žalovanému sumu 3.019,- Eur. Teda zaplatil istinu a zároveň aj úroky a poplatky vo výške 1.419,00 Eur.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 7.2.2018 uviedol, že v zmluve je uvedená výška mesačnej splátky 60,38 Eur, počet splátok 60, lehota splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci a tiež termíny splatnosti splátok, kde je uvedené: Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Výška RPMN je taktiež v úverovej zmluve uvedená. Je presvedčený, že z jeho strany nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal platby (splátky úveru) oprávnene, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Zmluvné strany sa na základe úverovej zmluvy dohodli na bežných mesačných splátkach vo výške 60,38 Eur. Právny predchodca žalobkyne teda uhrádzal jednotlivé mesačné splátky na základe platne uzavretej úverovej zmluvy. Žalovaný poukazuje na to, že v danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady vydania bezdôvodného obohatenia, a to: a) získanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného - žalovaný prijatím splátok uhrádzaných právnym predchodcom žalobkyne len rešpektoval a dodržiaval zmluvný vzťah založený úverovou zmluvou, keď prijímal plnenie, na ktoré mal v zmysle úverovej zmluvy riadny nárok, b) protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia - žalovaný prijímal platby právneho predchodcu žalobkyne oprávnene a v súlade so zákonom, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami c) majetková ujma, ktorá postihuje právneho predchodcu žalobkyne - riadnym plnením splátok žalovanému nemohla vzniknúť žiadna majetková ujma, nakoľko právny predchodca žalobkyne sa podpísaním úverovej zmluvy slobodne zaviazal k povinnosti platiť žalovanému sumu 60,38 Eur mesačne. d) príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia žalovaným a majetkovou ujmom právneho predchodcu žalobkyne - nakoľko nedošlo k protiprávnemu získaniu bezdôvodného obohatenia ani k majetkovej ujme na strane žalobkyne, uvedený predpoklad nemôže byť naplnený. Je presvedčený o tom, že právnemu predchodcovi žalobkyne nemohla a ani nevznikla žiadna pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko nedošlo 1) ani k plneniu bez právneho dôvodu - právny predchodca žalobkyne plnil na základe úverovej zmluvy, ktorá je riadnym právnym dôvodom, 2) ani plnením z neplatného právneho úkonu - úverová zmluva nebola súdom vyhlásená za neplatnú, 3) ani plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol - úverová zmluva nebola v čase plnenia súdom vyhlásená za bezúročnú a ani bez poplatkov.

4. Právny predchodca žalobkyne vo vyjadrení doručenom súdu dňa 21.3.2018 poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky pod sp.zn. I. ÚS 342/09, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove pod sp.zn. 6Co/1 35/2012, rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp.zn. I. ÚS 3512/11, rozhodnutie Súdneho dvora, sp.zn. C-42/15, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach pod sp.zn. 11Co/79/2017, rozhodnutie Okresného súdu Revúca, sp.zn. 6Csp/I5/2016, Okresného súdu Žilina sp.zn. 14C/233/2014. Ak súd bude mať za to, že napadnutú úverovú zmluvu nemožno považovať za absolútne neplatnú, ale za bezúročnú a bezpoplatkovú, považuje za dostatočne preukázateľný aj nárok na vydanie

bezdôvodného obohatenia, nakoľko z predloženej úverovej zmluvy vyplýva, že mu bola poskytnutá istina vo výške 1.600,- Eur. Na účet žalovaného zaplatil ku dňu 9.11.2017 sumu 3.019,- Eur.

5. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 14.6.2018 uviedol, že právny predchodca žalobkyne si úverovú zmluvu prečítal a na znak súhlasu ju podpísal a neskôr aj plnil. Doposiaľ žiadny klient ako spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy nevyjadril nesúhlas, ani nenamietal žiadne z ustanovení úverových zmlúv a rovnako ani nepožiadala o vysvetlenie žalovaného z dôvodu, že jej nerozumie. Právny predchodca žalobkyne bol navyše vysokoškolsky vzdelaný človek, preto ho nemožno považovať za podpriemerného spotrebiteľa, ktorý nerozumel jednotlivým ustanoveniam úverovej zmluvy a následkom svojho konania pri podpísaní úverovej zmluvy. Bolo na jeho slobodnej vôli, či zmluvu uzatvorí alebo nie. Právnomu predchodcovi žalobkyne ako klientovi bol zaslaná aj presná hodnota RPMN v závislosti odo dňa, kedy došlo k reálnemu načerpaniu finančných prostriedkov, s čím právny predchodca žalobkyne ako klient súhlasil. Nakoľko medzi zaslaním úverovej zmluvy na podpis klientovi a dorúčením podpísaného vyhotovenia späť do spoločnosti, kedy dôjde k reálnemu načerpaniu finančných prostriedkov, uplynie niekoľko dní, žalovaný mal záujem poskytnúť klientovi korektnú presnú a reálnu hodnotu RPMN, pričom po zaslaní finančných prostriedkov bola klientovi presná hodnota RPMN oznámená. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Senica sp.zn. 9Csp/188/2017, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co 24/2017, Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2011, č.k. IV. ÚS 499/2011-25, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.2.2018 pod sp.zn. 3 Cdo/146/2017, rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 10Csp/90/2017, rozsudok Okresného súdu Senica sp.zn. 9Csp/188/2017. Zmluva o úvere spĺňa podľa jeho názoru všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov preto nepovažuje žalobu za dôvodnú, keďže právny predchodca žalobcu neuniesol dôkazné bremeno.

6. V podaní zo dňa 14.12.2018 žalovaný vzniesol námietku premlčania. Ohľadne plynutia subjektívnej dvojiročnej premlčacej doby, žalovaný uvádza, že za jej začiatok možno považovať práve deň, kedy sa vykonali prvýkrát úhrady bez domnelého právneho dôvodu, keďže skutkové okolnosti boli právnomu predchodcovi žalobkyne známe. Právny predchodca žalobkyne vedel, že plní zo zmluvného vzťahu, vedel koľko plní a komu plní, keďže pri posudzovaní subjektívnej doby sa nevyžaduje mať znalosť právneho posúdenia veci, ale mať znalosť skutkových okolností vzťahu, z ktorého sa žiada bezdôvodné obohatenie vydať. Právny predchodca žalobkyne uhradil sumu požičanej istiny splátkou splatnou dňa 11.11.2015. S ohľadom na vyššie uvedené nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia je po dátume 11.11.2017 premlčaný.

7. Okresný súd Košice I uznesením vydaným dňa 5.11.2020 pod č.k. 34Csp/294/2017-125 rozhodol, že pokračuje v konaní so žalobkyňou ako právnym nástupcom žalobcu Z., nar. X.X.XXXX, naposledy bytom Z.e, zomrelom dňa XX.X.XXXX.

8. Podľa ust. § 180 Civilného sporového poriadku po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti, a otvorí pojednávanie.

9. Na pojednávanie nariadené na deň 11.5.2021 sa dostavila žalobkyňa, neustanovil sa zástupca žalovaného, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil nepriaznivou epidemiologickou situáciou a tiež hospodárnosťou konania.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené súd v súlade s ust. § 180 Civilného sporového poriadku vec rozhodol dňa 11.5.2021 v neprítomnosti zástupcu žalobcu a pri rozhodovaní prihliadal na obsah spisu ako aj na listinné dôkazy, ktoré v konaní predložila strana sporu - žalobca a to zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere zo dňa 14.8.2013, založenie trvalého príkazu na úhradu zo dňa 3.9.2013, zrušenie trvalého príkazu na úhradu zo dňa 9.11.2017 a zistil tento skutkový stav:

11. Dňa 13.8.2013 bola medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobkyne uzatvorená Zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1.600,- Eur a právny predchodca žalobkyne sa zmluvou zaviazal úver vrátiť v 60 mesačných splátkach po 60,38 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe 34,10 % , RPMN

od 39,60 do 41,70 %, priemernej hodnote RPMN 19,47 %. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola 3.376,20 Eur. Právny predchodca žalobkyne mal žalovanú sumu uhrádzať na účet vedený v peňažnom ústave pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Lehota splatnosti úveru bola stanovená 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Právny predchodca žalobkyne podpisom zmluvy uzatvoril aj revolvingový úver, na základe ktorého mu bol poskytnutý kreditný limit 500,-Eur, RPMN bola stanovená vo výške 43,40%, ročná úroková sadzba 26,28 % a priemerná hodnota RPMN vo výške 25,24 %.

12. Dňa 3.9.2013 právny predchodca žalobkyne založil trvalý príkaz v Slovenskej sporiteľni a.s. ktorým uhrádzal mesačne žalovanému na jeho účet sumu 60,38 Eur. Ako variabilný symbol bolo uvedené číslo zmluvy XXXXXXXXXXX. Dňa 9.11.2017 právny predchodca žalobkyne zrušil trvalý príkaz na úhradu úveru . Počet zrealizovaných prevodov bol 50 a suma zrealizovaných prevodov bola realizovaná vo výške 3.019,- Eur.

13. Podľa ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v platnom znení zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

15. Podľa ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

16. Podľa ust. § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu úroky z omeškania sa stanú splatnými po uplynutí dňa alebo lehoty, ktoré sú v zmluve určené na splnenie peňažného záväzku. Ak deň alebo lehota na splnenie peňažného záväzku nie je v zmluve určená, úroky z omeškania sa stanú splatnými uplynutím 30 dní od

a) doručenia dokladu veriteľa na splnenie peňažného záväzku dlžníkom (ďalej len "doklad"),
b) odovzdania tovaru alebo služby, ak je deň doručenia dokladu neistý,
c) odovzdania tovaru alebo služby v prípade, ak dlžník dostane doklad skôr ako tovar alebo službu,
d) dňa, v ktorom sa skončilo preberanie tovaru alebo služby, ktorým sa má stanoviť, či tovar alebo služba zodpovedá podmienkam zmluvy, ak to ustanovuje zákon alebo upravuje zmluva v prípade, ak k doručeniu dokladu došlo pred dňom alebo najneskoršie v deň, keď sa takéto preberanie skončilo.

17. Podľa ust. § 52 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (platného a účinného v čase uzavretia zmluvy), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

19. Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka (platného a účinného v čase uzavretia zmluvy) v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. - o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

21. Podľa ust. § 1 ods. 3 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu spotrebiteľským úverom nie sú úver bez úroku a bez ďalších poplatkov.

22. Podľa ust. § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

24. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

25. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

26. Podľa ust. § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 16 až 42, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25.

27. Podľa ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať

28. Podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

29. Podľa ust. § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

30. Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

31. Podľa ust. § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

32. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že dňa 14.8.2013 bola medzi právnym predchodcom žalobkyne a žalovaným uzatvorená Zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej zo strany žalovaného ako veriteľa bol právnemu predchodcovi žalobkyne ako dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 1.600,- Eur. Právny predchodca žalobkyne sa zmluvou zaviazal úver vrátiť v 60 mesačných splátkach po 60,38 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe 34,10%, RPMN od 39,60 % do 41,70 %, priemernej hodnote RPMN 19,47%. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola určená vo výške 3.376,20 Eur. Lehota splatnosti úveru bola stanovená 60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci.

33. Účastníci zmluvného vzťahu uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí zmluvu o úvere v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka, zároveň však má úverová zmluva charakter spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľským úverom je v zmysle ust. § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy v danom prípade je potrebné úverovú zmluvu považovať za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia zmluvy, nakoľko jej účastníci definične spĺňajú charakteristiku dodávateľa a spotrebiteľa. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Úver poskytnutý právnemu predchodcovi žalobkyne žalovaným túto charakteristiku spĺňa. V danom prípade bola uzavretá štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva, kde text zmluvy bol vopred pripravený veriteľom a dlžník - spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do obsahu zmluvy a príslušných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Hoci zmluva o úvere je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku a jedná sa o absolútny obchod, ide zároveň o zmluvu spotrebiteľskú, pretože zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom konajúcim v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a spotrebiteľmi, ktorí pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a formulárový obsah zmluvy uzatváranej vo viacerých prípadoch nemohli podstatným spôsobom ovplyvniť. Právny vzťah vzniknutý z úverovej zmluvy nie je vyňatý z režimu spotrebiteľského práva, preto na predmetnú vec dopadá právna ochrana vyplývajúca z ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ostatných predpisov na ochranu spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené súd pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý je lex specialis vo vzťahu k Obchodnému zákonníku, ako aj príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru.

34. V prvom rade súd skúmal otázku platnosti zmluvy a jej obsahu z hľadiska uvedenia všetkých obligatórnych náležitostí v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje ust. § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Pod sankciou neplatnosti stanovuje požiadavku písomnej formy, ktorá vyplýva z nutnosti nastolenia právnej istoty v

zmluvných vzťahoch. Okrem všeobecných náležitostí musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať náležitosti uvedené v odseku 2 cit. ustanovenia. Absenciu niektorej z týchto podstatných náležitostí zákon nesankcionuje neplatnosťou zmluvy. Súd po posúdení obsahu zmluvy a predložených listinných dôkazov má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá platne, keď na jej základe žalovaný poskytol právnomu predchodcovi žalobkyne spotrebiteľský úver, ktorý právny predchodca žalobkyne vyčerpal.

35. Súčasne však zákon o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov pri absencii niektorých náležitostí taxatívne vymedzených v ustanovení § 9 ods. 2 poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu. Ak nie je niektorý z týchto údajov uvedený v zmluve, sa poskytnutá pôžička podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

36. Po vyhodnotení ustanovení spotrebiteľskej zmluvy súd musí konštatovať, že v zmluve je nesprávne uvedený údaj o RPMN, ktorý je uvedený rozpätím od 39,60% do 41,70%.

V tejto súvislosti súd poukazuje na aktuálny rozsudok Súdneho dvora zo dňa 19.12.2019 vo veci C - 290/19, RN proti Home Credit Slovakia a.s., kde s poukazom na čl. 34, 35 a 36 rozsudku vyplýva záver, že článok 10 ods. 2 písm. g) smernice EP a Rady č.2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola RPMN vyjadrená nie ako jedna konkrétna hodnota, ale ako rozpätie uvádzajúce najnižšiu a najvyššiu hodnotu. V danej veci zmluva takéto rozpätie uvádza, pričom uvedenie rozpätia RPMN nepripúšťa ani zákonná úprava. Hodnota RPMN je preto stanovená nesprávne, čím je v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Je zbytočné zaoberať sa teóriami aká kalkulačka a vzorec mal byť určený na výpočet RPMN, keď už samotný spôsob vymedzenia v zmluve je nesprávny. Keďže výška RPMN je stanovená v zmluve nesprávne a zjavne v nižšej hodnote ako v skutočnosti bola a zákon o spotrebiteľských úveroch stanovuje ako následok nesprávne uvedenej RPMN v neprospech spotrebiteľa právny následok, a to bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

37. V zmluve absentuje aj uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch) a v zmluve sa nenachádza rozklad splátky tak, ako to zákonodarca vyžadoval v znení účinnom do dňa 30.4.2018 (ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch). Termín konečnej splatnosti úveru nie je možné vykladať inak ako dátum ukončenia zmluvy, ktorý má byť zásadne vyjadrený ako deň, mesiac, rok a pod. . Túto náležitosť nie je možné nahradiť ani výpočtom podľa počtu splátok, resp. uvedením dňa po uzavretí zmluvy, ako je uvedené v zmluve „do 15.dňa v poslednom mesiaci, 60 mesiacov po poskytnutí úveru“. V danom prípade žalovaný nepreukázal deň poskytnutia úveru dlžníkovi, od ktorého sa odvíjala splatnosť prvej splátky, ako aj plynutie 60 mesiacov k termínu konečnej splatnosti úveru. Preto mal súd za nepochybné, že v čase uzavretia zmluvy nebola ani jednej zo zmluvných strán známa splatnosť prvej splátky (mesiac od dátumu poskytnutia úveru) a v čase uzavretia zmluvy nebol ani jednej zo zmluvných strán známy termín konečnej splatnosti úveru, a preto ani doba trvania zmluvy, nakoľko zmluvné strany si naviazali splatnosť splátok od poskytnutia úveru, ktorý deň môže a nemusí byť totožným s dňom uzavretia úverovej zmluvy.

38. Právny predchodca žalobkyne uzavrel so žalovaným súčasne aj zmluvu o revolvingovom úvere. Základnou črtou revolvingového úveru je, že sa dlžníkovi poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže, ale nemusí opakovane čerpať peňažné prostriedky a priebežne spláca vyčerpanú časť úverového rámca, pričom po jeho splatení (hoci aj čiastočnom) ho môže opakovane čerpať do výšky úverového limitu bez potreby uzatvárania novej zmluvy. Toto špecifikum revolvingového úveru spôsobuje, že údaje o konečnej splatnosti úveru, o celkovej výške spotrebiteľského úveru a údaj o RPMN daného úveru (ust. § 9 ods. 2 písm. f/, g/ a j/ zák. č. 129/2010 Z. z.), nie je možné dobre určiť v čase uzavretia zmluvy, keďže priebežným čerpaním a dopĺňaním úveru sa uvedené údaje menia a menia sa tým aj údaje relevantné pre výpočet RPMN.

39. Aj v prípade úveru poskytnutého vo forme úverového limitu ku kreditnej karte, je potrebné trvať na splnení základnej podmienky, a to v zmysle ust. § 9 ods. 1 zákone č. 129/2010 Z. z., a teda že zmluva musí mať obligatórne písomnú formu, inak je neplatná a ďalej náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č.129/2010 Z. z., teda že v zmluve musí byť uvedená výška a termíny splátok.

Pokiaľ ide o uvedenie počtu splátok, platí rovnako už vyššie uvedené, že vzhľadom na možnosť opakovaného čerpania úverového limitu v rôznej výške, nie je možné pri uzatvorení zmluvy uviesť celkový počet splátok. V predmetnej zmluve bolo dohodnuté splácanie úveru vždy 20. dňa v mesiaci. Uvedené však nie je v súlade s ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko spotrebiteľ nebol pri podpise zmluvy informovaný o presnej výške mesačnej splátky revolvingového úveru. Presná výška bola určená len pri splácaní hotovostného úveru. Pri revolvingovom úvere výška splátky nebola určená. Pokiaľ zmluva neobsahuje presnú výšku mesačnej splátky, nemožno tento nedostatok nahradiť apelovaním na spotrebiteľa, aby si jej výšku určil matematickými operáciami z iných spotrebiteľských dostupných údajov. Výška mesačnej splátky má byť určená tak, aby spotrebiteľ mohol uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi. Keďže v zmluve chýba údaj o výške mesačnej splátky revolvingového úveru, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z..

40. Vzhľadom na vyššie uvedené chýbajúce náležitosti zmluvy súd vyhodnotil, že poskytnutý úver na základe zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobkyne a žalovaným musí byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov v súlade s ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, t.j. zmluva nie je neplatná ale bezúročná a bez poplatkov.

41. V ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka je vyjadrená všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Na základe toho vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil a tým, ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať.

42. Záväzkový vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne pri splnení predpokladov: vznik bezdôvodného obohatenia objektívne merateľného na strane povinného (obohateného), k získaniu majetkového prospechu na strane obohateného došlo na základe právnych skutočností, ktoré sú výslovne uvedené v zákone (ust. 451 ods. 2 a ust. § 454 Občianskeho zákonníka), vznik majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, ktorá postihuje inú určitú osobu (oprávnený), pričom táto majetková ujma zodpovedá zmienenému bezdôvodnému obohateniu na strane obohateného, nejde o prípad bezdôvodného obohatenia, keď zákon napriek majetkovému prospechu vznik bezdôvodného obohatenia výslovne neupravuje. Medzi konkrétne skutkové podstaty bezdôvodného obohatenia patrí

1. plnenie bez právneho dôvodu, pričom nerozhoduje, či strany o neexistencii právneho dôvodu na plnenie vedeli alebo nie,
2. plnenie z neplatného právneho úkonu,
3. plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol,
4. majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov,
5. bezdôvodné plnenie za iného, kde ten, kto mal povinnosť plniť, neplnil, a ten kto plnil, túto povinnosť v skutočnosti nemal.

43. Keďže úver poskytnutý právnemu predchodcovi žalobkyne je potrebné považovať pre chýbajúce obligatórne vyššie uvedené náležitosti za bezúročný a bez poplatkov, tak právny predchodca žalobkyne, ktorému bol úver poskytnutý vo výške 1.600,- Eur by mal žalovanému vrátiť sumu predstavujúcu rozdiel medzi poskytnutým úverom zo strany žalovaného a uhradenou sumou zo strany právneho predchodcu žalobkyne. Z listinných dôkazov predložených žalobcom v konaní vyplýva, že právny predchodca žalobkyne uhradil zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere sumu 3.019,- Eur. Možno tak konštatovať, že právny predchodca žalobkyne v konečnom dôsledku žalovanému uhradil viac ako mal, teda na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 1.419,- Eur.

44. Pretože však žalovaný v priebehu konania vzniesol námietku premlčania nároku, ktorého sa žalobkyňa v konaní domáhala, súd takisto skúmal, či nárok žalobkyne je, resp. nie je premlčaný.

45. Podľa ust. § 107 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

46. K bezdôvodnému obohateniu získanému plnením bez právneho dôvodu (ust. § 452 Občianskeho zákonníka), ak právny dôvod neexistoval od začiatku, dochádza okamihom poskytnutia plnenia. Týmto okamihom je tiež určený začiatok objektívnej premlčacej doby. Subjektívna premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa postihnutý dozvedel, alebo mohol dozvedieť, že plnil bez právneho dôvodu, a komu plnil.

47. K posúdeniu subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia v spotrebiteľských veciach, k tomu, že podľa názoru krajského súdu už momentom preplatenia sumy istiny nadobudol sťažovateľ vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane veriteľa, a preto nárok v čase jeho uplatnenia na súde bol premlčaný v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe, Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze sp.zn. I.ÚS 51/2020 zo dňa 9.6.2020, III.ÚS 43/2020 zo dňa 12.5.2020 uviedol, že právo sťažovateľa - fyzickej osoby spotrebiteľa na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Cdo/163/2018 porušené boli, keď najvyšší súd odmietol odvolanie spotrebiteľa s tým, že táto otázka je v rozhodovacej praxi riešená, pričom odkázal na rozhodnutie 3Cdo/169/2017, 1Cdo/67/2011 a 5Cdo/121/2009. Ústavný súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že citované rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky síce riešia problematiku posúdenia začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby pre vydanie bezdôvodného obohatenia, ale nedávajú odpoveď na nastolenú právnu otázku (je potrebné skúmať to, kedy sa spotrebiteľ reálne dozvedel, že nemal veriteľovi platiť splátky nad rámec istiny poskytnutého úveru bez ohľadu na to, či vedel alebo nevedel presné právne posúdenie, pre ktoré k bezdôvodnému obohateniu dochádza). Ústavný súd konštatoval, že posúdenie skutočnej vedomosti o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu sa posudzuje vždy podľa konkrétnych skutkových okolností, v tomto ohľade iste existujú určité typové situácie (typové skutkové okolnosti), pre posúdenie ktorých možno používať skoršiu rozhodovaciu prax dovolacieho súdu. Je potrebné sa vysporiadať s otázkou súvisiacou s bežnou životnou skúsenosťou a síce, či je pravdepodobné, aby dlžník platil veriteľovi plnenie, ak by vedel, že mu toto plnenie nepatrí. Otázkou je, či potom možno za moment, kedy sa dlžník dozvedel o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa bezdôvodne obohatil, považovať uzatvorenie konkrétnej spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ústavný súd sa nestotožnil s názorom, že dve nepublikované rozhodnutia môžu predstavovať otázku vyriešenú, teda otázku, ohľadom ktorej existuje ustálená rozhodovacia prax. Rozhodnutia vydané pod sp.zn. 1Cdo/67/2011, sp.zn. 5Cdo/121/2009 nedávajú odpoveď na otázku, či je dôvodné plynutie začiatku subjektívnej premlčacej doby odvíjať od znalosti spotrebiteľa o právnej úprave zakotvujúcej bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (uplatnenie zásady, neznalosť zákona neospravedlňuje), ani na otázku, či za takéhoto stavu je moment, ktorým reálne dôjde k plneniu spotrebiteľa nad rámec istiny rozhodujúcim z pohľadu záveru o nadobudnutí skutočnej vedomosti spotrebiteľa o vzniku bezdôvodného obohatenia.

48. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, dospel súd k záveru, že námietka premlčania, vznesená žalovaným nie je dôvodná. Ako už bolo uvedené vyššie, právny predchodca žalobkyne z úveru uhradil žalovanému o sumu 1.419,- Eur viac, než na ktorú mal žalovaný nárok. Žalovaný sa teda na jeho úkor o túto sumu bezdôvodne obohatil. Vyššie uvedenú sumu, po vrátení žalovanému sumy poskytnutého úveru vo výške 1.600,- Eur, zaplatil právny predchodca žalobkyne žalovanému mesačnými splátkami po 60,38 Eur v období odo dňa 11.9.2013 do 9.11.2027, tak ako to vyplýva zo zrušenia trvalého platobného príkazu zo dňa 9.11.2017 (spolu za vyššie uvedené obdobie právny predchodca žalobkyne žalovanému zaplatil sumu 3.019,- Eur), a keďže žaloba bola podaná na súd dňa 14.12.2017, nemohol byť jeho nárok, taktó v konaní uplatnený, premlčaný v trojročnej objektívnej premlčacej dobe.

49. Podľa právneho názoru súdu, nárok právneho predchodcu žalobkyne, ktorým žiadal žalovaného o vydanie bezdôvodného obohatenia nebol premlčaný ani v dvojročnej premlčacej dobe. Právny predchodca žalobkyne ako „priemerný“ spotrebiteľ nemohol mať a ani nemal v čase uzatvorenia úverovej zmluvy a teda ani v nasledujúcom období dostatok vedomostí o tom, či žalovanému patria alebo nepatria všetky nároky podľa zmluvy. Keby si bol vedomý toho, že žalovanému časť nárokov z úverovej zmluvy nepatrí (konkrétne úroky a poplatky), určite by po zaplatení istiny úveru žalovanému ďalšie platby neposielal. Z vyššie uvedených zistení a záverov súdu je teda zrejmé, že v čase keď právny predchodca žalobkyne už splátkami uhradil istinu úveru 1.600,- Eur, nemal žiadne vedomosti o tom, že už ďalšie peniaze žalovanému platiť nemusí. Túto skutočnosť sa dozvedel až 30.10.2017, kedy mu Národná banka Slovenska oznámila, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Od tohto dátumu mu začala

plynúť dvojiročná subjektívna premlčacia doba na uplatnenie svojho nároku voči žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia, a teda nárok, ktorým sa voči žalovanému domáhal vydania bezdôvodného obohatenia premlčaný nebol ani v dvojiročnej subjektívnej premlčacej dobe (žaloba bola podaná na súd dňa 14.12.2017).

50. Keďže žalovaný sa na úkor právneho predchodcu žalobkyne bezdôvodne obohatil o sumu 1.419,- Eur, rozhodol súd tak, že uložil žalovanému povinnosť túto sumu žalobkyne ako právnenému nástupcovi žalobcu zaplatiť.

51. Popri istine sa právny predchodca žalobkyne domáhal aj priznania príslušenstva k uplatnenej pohľadávke.

V zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú aj úroky z omeškania.

52. Podľa ust. § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

53. Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

54. Podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

55. Nepriaznivým právnym dôsledkom porušenia povinnosti zaplatiť peňažný dlh podľa tejto úpravy je vznik omeškania spojený s nárokom veriteľa na úrok z omeškania. Rozhodujúce je teda, kedy nastala splatnosť dlhu. Osoba zodpovedná zodpovednostného záväzkovo právneho vzťahu sa dostáva do omeškania zásadne vtedy, ak dlh nesplní v deň nasledujúci po dni kedy bola veriteľom o plnenie požiadaná a od toho dňa môže požadovať úroky z omeškania. Pokiaľ nebol dlžník vyzvaný k splneniu už skôr, za kvalifikovanú výzvu k plneniu sa považuje žaloba. Omeškanie začína prvý deň potom, čo bola žaloba žalovanému doručená.

56. V danom prípade právny predchodca žalobkyne žiadal priznať úrok z omeškania odo dňa doručenia žaloby žalovanému. Žalovanému bola doručená žaloba dňa 22.1.2018, a preto sa tak žalovaný dostal do omeškania s peňažným plnením dňom 23.1.2018. Výška úroku je stanovená úrokovou sadzbou ECB plus 5 percentuálnych bodov k prvému dňu omeškania, čo v prejednávanej veci predstavuje 5,00 %. Súd tak priznal žalobkyne úrok vo výške 5% ročne odo dňa 23. 1. 2018, a v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania žalobu zamietol.

57. Právny predchodca žalobcu v žalobe označil petit ako alternatívny.

Právna teória pozná inštitút alternatívneho petitu, avšak s takýmto označením spája petit, kedy žalobca žiada zaviazat' žalovaného na viac alternatívnych plnení, pričom ponecháva na vôli žalovaného, ktorým z týchto plnení žalobcu uspokojí. V danom prípade však ide o eventúálny petit, ktorý však podľa názoru súdu nezodpovedá v súdnej praxi zaužívanému pojmu eventúálneho petitu, pretože podľa eventúálneho petitu sa „má žalobca žalobou s primárnym petitom domáhať na žalovanom najskôr vlastného nepeňažného plnenia a až pre prípad (in eventum), že súd zistí nemožnosť vlastného plnenia, náhrady škody vyjadrenej v peniazoch. V tomto prípade jeden petit vylučuje druhý a súd musí prvý petit zamietnuť, ak uzná povinnosť podľa druhého. Ak súd rozhodne už o vlastnom nepeňažnom plnení, o druhom petite nerozhoduje.“ Keďže súd dospel k záveru o existencii okolností opodstatňujúcich petit v jeho druhej eventualite, rozhodol podľa nej, prvý petit návrhu zamietol.

58. Podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

59. Podľa ust. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

60. Podľa ust. § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

61. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a žalobkyni, ktorá mala v spore úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal z toho, že pri žalobách s eventuálnym petitom sú žalobcovia plne úspešní, ak bolo vyhovené ich primárnemu petitu alebo v prípade zamietnutia primárneho petitu, ak bolo vyhovené petitu sekundárnemu tak, ako to je v tomto prejednávanom spore.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Okresný súd Košice I, do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, v dvoch písomných vyhotoveniach (ust. § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ust. 127 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (ust. § 363 Civilného sporového poriadku).

Podľa ust. § 364 Civilného sporového poriadku rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa ust. § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).